

HØRINGSSVAR FRA FRIMODIG KIRKE

Til «Nytt lovforslag om forbud mot konverteringsterapi» 2022

Frimodig kirke er et nettverk innen Den norske kirke som også stiller egne lister til Kirkevalget i 2023 (www.frimodigkirke.no).

Mange i og rundt *Frimodig kirke* har over flere år brukt mye tid på å sette seg inn i temaer rundt barn og unge som er usikre i relasjon til eget biologiske kjønn. Flere av dem er leger, psykologer, psykiatere, lærere og andre, som med kompetanse og genuin omsorg for barn og unge er uroet over den eksplosive veksten av unge tenåringer som opplever kjønnsinkongruens og kjønnsdysfori. Slik innsikt er grunnleggende for å kunne bidra med viktige perspektiver på lovforslaget som Kultur- og likestillingsdepartementet nå legger fram. For øvrig stiller vi oss spørrende til hvorfor Kulturdepartementet, og ikke Helse- og omsorgsdepartementet, har ansvaret for et så alvorlig lovforslag, som i høyeste grad har med helse å gjøre.

Helt ulike tema må behandles hver for seg

I vår tid ser vi på ulike arenaer at mange saker som kjempes fram, har voksnes perspektiv. Få taler barnas sak. Vi er glad for at Stortinget som utgangspunkt vil ha fokus på å verne om barns og unges rett til en sunn oppvekst. *Frimodig kirke*, som er en organisasjon innen Den norske kirke, ønsker også å være et talerør for barn og unge og gi respons på momenter i saker som får stor betydning for barns og unges identitetsutvikling, og deres fysiske og psykiske helse.

Vi må også innledningsvis nevne det som ligger oss mest på hjertet. Konsekvensene av om en ungdom lander på en heterofil, homofil eller bifil orientering, kan ikke sammenlignes med konsekvensene det får for et ungt menneske å «skifte kjønn». Om en ungdom av ulike årsaker søker kjønnsimiterende behandling og får det, er det for det meste irreversible og svært alvorlige konsekvenser. De fleste blir sterile om de får behandling før de blir kjønnsmodne. Og når vi vet at det store flertallet av dem som bruker pubertetsblokkere (fra 12-årsalderen), senere går over til krysshormoner, snakker vi om svært alvorlige bivirkninger der de unge faktisk blir pasienter livet ut. Dersom «kjønnskiftet» inkluderer kirurgi, er naturligvis konsekvensene enda større.

Vi må nevne at gruppen av unge som angrer slik behandling, nå vokser markant i mange land. Derfor kan vi ikke understreke tydelig nok at forslaget til lovforbud mot konverteringsterapi relatert til kjønnsinkongruens, **må** få en omfattende konsekvensutredning og bli belyst mye mer nyansert og grundig.

De to temaene «seksuell orientering» og «kjønnsidentitet» (inkludert trans-identitet) må behandles separat, eventuelt i hvert sitt lovforslag! Det uholdbare i å likebehandle seksuell orientering og kjønnsidentitet som to sidestilte tematikker blir også understreket av andre, f.eks. av lederen for Harry Benjamin Ressurssenter i avisen Vårt Land 8.10.2021. Se mer om organisasjonen her: [Harry Benjamin Ressurssenter – Store medisinske leksikon \(snl.no\)](http://Harry Benjamin Ressurssenter – Store medisinske leksikon (snl.no)).

Nettopp fordi vi er bevisst på den fundamentale forskjellen på «seksuell orientering» og «kjønnsidentitet» som nå dessverre er innbakt i ett og samme lovforslag, velger vi å belyse tematikken kjønn og «kjønnsidentitet» som en øyeåpner for dramatikken. I en fersk artikkel fra oktober 2022, uttrykker lederen av Harry Benjamin Ressurssenter bekymring over at sexologer med politisk agenda, vil ta «skjeen i egne hender» og gi rask kjønnsimiterende

behandling i mistillit til ekspertene på Rikshospitalet. I samme artikkel avsløres en totalitær tilnærming når det gjelder tilbaketrekking av statsstøtte til instanser som er skeptiske til Foreningen FRI's fotavtrykk i departement og Storting for øvrig. Harry Benjamin Ressurssenter er den eldste og mest seriøse organisasjonen som jobber med å støtte mennesker med transtematikk. De har nå blitt rammet av en slik «cancel culture» ([Regjeringen fjerner midlene til Harry Benjamin ressurscenter på statsbudsjettet. - HBRS](#))

Det er naturlig å nevne slike forhold når vi skal belyse svært uheldige sider ved det nye lovforslaget, nettopp fordi det er politiske og ideologiske ideer som ligger under. Både LHBT+-personer, feminister, helsepersonell, kristne organisasjoner og «mannen i gata» reagerer sterkt mot de uvitenskapelige ideene om kjønn som ligger innbakt i lovforslaget om forbud mot konverteringsterapi.

Ensidiig framstilling

I utkastet til loven som skal regulere konverteringsterapi, leser vi en svært ensidiig framstilling av utfordringer for barn og unges identitetsdannelse i forbindelse med «konverteringsterapi». Saken har flere svært viktige dimensjoner som ikke nevnes i saksutredningen. Tematikken kjønnsinkongruens og kjønnsdysfori er for øvrig så lite omtalt i departementets høringsnotat og lovforslag, at mange trolig ikke vil oppfatte det som en del av begrepet «kjønnsidentitet» i lovforslaget. Begrepet «homoterapi» ser ut til å være det som folk flest assosierer med lovforslaget, og som vekker engasjement. At det handler om mye mer, synliggjøres godt i dette [info-arket](#) publisert i oktober 2022.

I vårt hørings svar avgrensner vi våre kommentarer til først og fremst å gjelde den delen av lovforslaget som handler om kjønn og «kjønnsidentitet», ikke om «seksuell orientering». Vårt utgangspunkt er at et lovforslag som inneholder muligheten for alvorlig straff for alle som er involvert i unge menneskers liv, kan få svært alvorlige og utilsiktede konsekvenser også for de unge selv. Det er fordi «trusselbildet» av hvem som kan forstyrre deres identitetsutvikling, er svært underkommunisert, også i departementets høringsnotat.

Vi vil allerede nå fastslå at etter vår mening er beskrivelsen og analysen av lovforslagets konsekvenser for barn og unge urovekkende mangelfull. Lovforslaget krever derfor en mye mer omfattende saksbehandling før vedtak fattes.

Hva og hvem påvirker de unges selvbylde?

Ungdomstiden er en sårbar periode, og pubertetstiden er en naturlig del av livet der usikkerhet og i perioder lav selvbylde er en del av den. I større grad enn nå fikk unge mennesker tidligere være i fred med sin pubertet og personlige utvikling. De unge er i dag utsatt både for kroppspress, sexpress og ideologisk press. Det siste er ikke minst alvorlig. Dette skjer gjennom media, og dessverre nå også gjennom påvirkning fra ideologiske/politiske grupperinger som får innpass i barnehager, skoler og høyskoler.

Også skolebøker etter nye læreplaner har elementer med samme potensielt skadelige tankegodt som bryter med biologiske fakta og gjør barn usikre i sitt eget biologiske kjønn. Se f.eks. følgende artikkel fra juni 2021 av en norsk spesialist i klinisk psykologi, med barn og unge som spesialfelt: [«Med fare for uboteleg skade»](#).

Foreningen FRI er en sentral aktør i denne sammenheng. Foreningens radikale kjønnsideologi basert på skeiv teori promoterer påstander om at det finnes mange kjønn som de unge selv fritt kan velge mellom, og gjør barn og ungdommer enda mer sårbare for forstyrrelser i sin identitetsdanning.

Ungdommer har gjennom alle tider vært en gruppe som går gjennom usikkerhet og famling med hensyn til selvbylde, seksualitet og identitet generelt. Dette er normalt. Det som de siste årene har vært en ekstra belastning for unge mennesker, er altså møtet med en virkelighetsforståelse som nettopp påvirker dem negativt både fysisk og psykisk. I departementets høringsnotat fremstilles religiøse miljøer og foreldre som ønsker å påvirke barn og unge i deres usikkerhet, tanker og valg rundt kjønnsidentitet, som en alvorlig trussel. Men høringsnotatet er fullstendig taus om ideologisk press som faktisk skjer i stort monn i dag. Heller ikke understreker høringsnotatet behovet som barn har for å bli bekreftet i sitt biologiske kjønn. Særlig har mor og far en sentral rolle i dette.

Ingen bør forvirre de unge

Ulike studier de siste tiårene viser at 60-90 prosent av barn med kjønnsinkongruens og kjønnsdysfori slår seg til ro i sitt biologiske kjønn, dersom de ikke blir ledet inn i et kjønnsimiterende behandlingsforløp som blir presentert for dem som veien til kjønnskifte. Se f.eks. oversikten over diverse studier: [Do Trans Kids Stay Trans When They Grow Up?](#) Denne oversikten handler om barn som fra tidlig alder viste tegn til kjønnsinkongruens.

Dersom også unge tenåringsjenter som de siste årene helt uten forvarsel har funnet ut at de egentlig er gutter, var blitt inkludert i oversikten, ville tallene etter all sannsynlighet bli atskillig høyere. (Se mer om dette i neste hovedavsnitt.) Dette betyr at INGEN burde gjøre annet enn å oppmuntre, hjelpe og trygge de unge som går gjennom en naturlig krevende pubertetstid. Men hva er det som nå skjer i stadig større grad i Norge?

Den virkelige konverteringsterapien – hvor skjer den?

Ungdommer opplever dessverre i dag mye av akkurat det Stortinget vil forby: MARKEDSFØRING, TILBUD og GJENNOMFØRING av målrettet påvirkning gjennom samtaler i den hensikt å endre de unges kjønnsidentitet. Hvor skjer egentlig dette? I Høringsnotatet fokuserer man utelukkende på religiøse miljøer og familien, men er fullstendig taus om andre mulige kilder og aktører.

Hva med helsestasjoner for kjønn og seksualitet, sexologer og Foreningen FRI? Er ikke disse blant aktørene som i stor grad påvirker og forstyrrer de unges naturlige identitetsutvikling? Dette skjer bl.a. på tallrike nettsider og sosiale medier, på Bufdir's nettportal ung.no, på Skeiv Ungdoms Ungdomstelefon, ved aktivisters besøk på ungdomsklubber og skoler, stoff preget av skeiv teori i nye skolebøker, og generelt i hele ungdomskulturen.

Særlig den voksende ungdomsgruppen av jenter som går under betegnelsen ROGD (Rapid Onset Gender Dysphoria), altså Raskt oppstått kjønnsdysfori, blir offer for transaktivistiske miljøer. Se f.eks. artikkelen [«Alarmerende mange føler at de er 'født i feil kropp'»](#).

Ungdommene tilbys samtaler og mottar råd som nettopp er med på å påvirke deres identitet. Vi våger å kalle det konverteringsterapi. Det har de siste årene skjedd en urovekkende og eksplosiv vekst av denne gruppen der stadig flere søker kjønnsimiterende behandling, eventuelt hos private aktører dersom de ikke når fram gjennom andre tilbud. Disse to artiklene gir et godt inntrykk av situasjonen: [Vi har fått en eksplosiv økning i antall tenåringsjenter som ønsker å skifte kjønn. Tar du ansvaret, Bent Høie?](#) og [Stor økning i antall jenter som vil ha kjønnsbehandling](#).

Dette er jenter som ikke tidligere har gitt uttrykk for å være ubekvem i sin egen kropp og biologiske kjønn. (Tidligere har inkongruens og kjønnsdysfori vært knyttet til en ytterst liten gruppe barn og unge som har trengt profesjonell hjelp, noe som finnes på Nasjonalt behandlingssenter for kjønnsdysfori på Rikshospitalet.)

Tematikken krever respekt og omsorg for dem det gjelder. Men i møte med kjønnteorier som bryter med biologiske fakta og vitenskap, blir nå en hel generasjon av barn og unge forledet til å tro at de kan være «født i feil kropp». Mange tror at problemene deres kanskje kan løses ved å «skifte kjønn» med delvis eller fullt behandlingsprogram. Pubertetsblokkere, hormoner og kirurgiske inngrep er som kjent inngripende behandling som gjør de fleste til pasienter for livet. Og dessverre er det slik at 95% som begynner med medisiner for å utsette puberteten, fortsetter med kryss-hormoner senere. Denne artikkelen av tre anerkjente amerikanske autoriteter på tematikken er informativ og alvorlig:
<https://www.thenewatlantis.com/publications/growing-pains>

Mener departementet virkelig at det skal kunne føre til fengselsstraff å hjelpe unge mennesker midt i puberteten til å revurdere sine dramatiske valg som de kanskje tror er eneste utvei? Skal det kriminaliseres når lærere vil utvise kritisk sans sammen med elevene overfor den radikale kjønnsideologien som bryter med biologi og sunn fornuft?

Psykisk helse og kjønnsforvirring

Et stort flertall av ROGD-ungdommer har i tillegg ofte psykiske utfordringer og diagnoser (Se de norske artiklene referert i avsnittene ovenfor). Disse må møtes med relevant psykologisk behandling. Det finnes sammensatte årsakssammenhenger når det gjelder kjønnsdysfori. Både psykisk sykdom, omsorgssvikt, overgrepstematikk, autisme, transfortellinger og trans-tips på nettet og kroppspress av ulike slag, kan påvirke barn og unge til plutselig å tro at de er «født i feil kropp». (Se også www.transinfo.no)

Departementets lovforslag med totalitære trekk foreslår en strafferamme på inntil 6 år dersom «en person påføres betydelig psykisk skade» gjennom det departementet kaller «uaktsomhet». Vi spør: Hvem skal kartlegge den psykiske helsen hos en ungdom i etterkant av omsorgsfull foreldreveiledning, når psykisk helsetilstand vanligvis ikke blir kartlagt f.eks. av sexologer ved rådgivning rundt kjønnsimiterende behandling? Det som ofte finnes av psykiske tilleggsp problemer hos unge med kjønnsdysfori, kan dermed foreldre og nære omsorgspersoner feilaktig bli anklaget for å ha forårsaket.

Foreningen FRI er tydelig på at det er nødvendig å vurdere ungdom som opplever forvirring rundt kjønn, med hensyn til psykisk helse. Det samme standpunktet har de påvirket Helsedirektoratet med, mens Folkehelseinstituttet derimot er alvorlig bekymret for dem som overser de psykiske helseaspektene hos denne gruppen unge. Se denne viktige kronikken om saken: [Helsedirektoratet kommer med uforsvarlige retningslinjer for kjønnsinkongruens](#).

Det er en grunnleggende psykologisk innsikt å forstå at en ung jente, som for eksempel har vært utsatt for seksuelt overgrep eller andre traumer, kan ha et ønske om å flykte fra egen kropp eller kjønn. Unge med belastninger i usunne relasjoner til voksenpersoner kan også bli forstyrret i sin identitetsutvikling. Men å belyse mulige årsaker, synes dessverre å være et tabu i mange kretser i Norge.

Det er i utgangspunktet mer ansvarlig og meningsfylt å jobbe med årsaksforhold og påvirkningsfaktorer enn å gi dramatisk og irreversibel hjelp med hormoner. Om slik hjelp skal sende ressurspersoner i fengsel i flere år, vil barn og unge være blant de skadelidende. Vi aner en agenda på de voksnes premisser i lovforslaget, og synes ikke det minner om solid juridisk forarbeid, når så mange alvorlige spørsmål rundt konsekvenser og definisjoner forblir ubesvart.

Psykisk helse er generelt et økende samfunnsproblem. Vi må våge å snakke åpent om mulige årsaksforhold. Tror vi at idealer om grenseløs seksualitet og subjektive valg av kjønn og

kjønnsorganer bedrer den psykiske helsen hos unge og voksne? Grenser er forutsetning for trygghet.

I møte med LHBT+-personer ser vi at argumentet om faren for selvmord stopper sunn og saklig diskusjon rundt kjønnsstatistikk. Nyere undersøkelser viser at faren for selvmord ikke blir mindre etter at unge har gått gjennom kjønnsimiterende behandling. Se f.eks. dokumentasjon på disse nettstedene: [Suicidrisk minskar inte vid könskorrigerande behandling](#) og [Suicide Facts and Myths](#).

Andelen av unge og voksne som angrer på kjønnsimiterende behandling, vokser. I England vurderer foreldre fra 1.000 familier å gå sammen om et [massesøksmål mot trans-klinikken Tavistock](#), som ble stengt av engelske myndigheter tidligere i år. De anklager klinikken for å ha lokket og presset barna deres til å gjennomgå dramatiske kroppsendringer gjennom hormonbehandling og kirurgi. «Hvorfor snakket ikke leger og helsesykepleiere med oss om våre psykiske problemer?» «Hvorfor fortalte de oss ikke om alle bivirkningene og sykdommene pubertetsblokkere og hormontabletter gir oss?» Det er noen av spørsmålene som stilles.

Slike tragiske erfaringer viser at flere, og ikke færre voksne, må våge å gi rettledning til unge som prøver å finne «seg selv». Liv kan bli spart og tragedier kan unngås, om det ikke er tabubelagt og straffbart (!) å oppmuntre barn og unge i viktige prosesser. Hvorfor skal sexologer få lov til å heie fram «kjønnsskifte», mens andre voksne skal fengsles dersom de hjelper unge til å akseptere at de har et biologisk kjønn som de aldri kan springe fra?

Foreldres omsorg for de unge

Departementets høringsnotat inneholder svært vage formuleringer rundt foreldres rett til å oppmuntre og veilede sine barn og unge i deres identitetsutvikling. Vi finner i stedet totalitære tendenser til at staten skal inn og regulere «metodiske» samtaler mellom ungdommer og deres foreldre i private hjem. Og hvordan defineres ordet «metode» i en påstått presset situasjon der en famlende ungdom får veiledning av pårørende eller andre voksne? Dersom foreldre jevnlig over tid minner sine barn og unge om at kroppen deres er bra nok, faller dette inn under lovforslagets formulering om «metode»?

Hvem skal definere hva som er til barnets beste? Er det transaktivister, sexologer og Foreningen FRI som skal ha definisjonsmakten? Eller er det foreldre og eventuelt seriøse psykologer som forstår at kjønnsforvirringen trolig er forbigående?

Hva er mest skadelig for den psykiske utviklingen: Å bli heiet fram av foreldre og andre til å utfolde sin personlighet fritt i eget biologiske kjønn, eller å ledes inn i et medisinsk behandlingsforløp med irreversible konsekvenser som stadig flere viser seg å angre på? Og hvem skal overhøre samtaler mellom de unge og foresatte og vurdere om det er en rimelig balanse i deres samtaler rundt kjønnsidentitet? Vi har nylig sett et skremmende [eksempel fra Canada](#) der en far har fått seks måneders fengselsstraff for å kritisere og snakke offentlig om den kjønnsimiterende behandlingen som datteren har gått gjennom mot hans vilje. En slik utvikling må vi gjøre alt vi kan for å unngå i vårt verdifulle demokrati.

Foreldrenettverk

I løpet av de siste årene bygges det nå ut små og store foreldrenettverk over hele verden, der fortvilte foreldre som ser at barnet deres plutselig har fått ideer om å «skifte kjønn», er i krise. Se f.eks. [Oversikt over nettverk i mange land](#), [Parents of Kids Who Think They Are Trans Speak Out](#) og [Stöd till föräldrar med barn som har könsdysfori](#).

Foreldre må sees på som en viktig ressurs i å realitetsorientere barn og unge der det er åpenbare årsaker til forvirring. I foreldrenes ansvarlige omsorg får de ofte hjelp fra dyktige psykologer og leger i å møte de unge på en sunn og ikke-krenkende måte, i det de oppmuntrer dem i sitt eget biologiske kjønn.

Til sammenligning: Skulle foreldre til en anorektisk ungdom la de skadede følelsene og tankene definere den unges virkelighet (som sier at de er tykke, mens de i virkeligheten er radmagre) i stedet for å realitetsorientere dem og oppmuntre dem?

Å se for seg at foreldre skal kunne havne i fengsel fordi de vil verne de unge mot ideologier som bryter med fornuft og biologiske fakta, er alvorlig og skremmende. Det sier mye om de totalitære kreftene i den radikale kjønnsideologien og transaktivismen. Som foreldre og samfunn kan vi ikke utsette en hel generasjon av barn og unge for usann og usunn påvirkning i frykt for å ikke være politisk korrekte.

Vi viser for øvrig til foreldreoppropet [Vern våre barn mot kjønnsforvirrende undervisning](#), som i løpet av noen måneder i 2022 samlet rundt 15.000 underskrifter. Felles for alle disse omsorgspersonene er at de med uro ser hvordan barn og unge blir påvirket av ideologier som bryter med vitenskap og biologiske fakta. Mange foreldre kjenner dessuten til hva som skjer i land som Sverige, Finland og England, der kjønnsimiterende behandling for unge under 18 år er satt på vent og under kritisk lupe. Det skjer ikke minst fordi gruppen av unge og voksne som angrrer på slik behandling, øker bemerkelsesverdig!

For øvrig ...

- Frimodig kirke har stor tillit til det som skjer av verdifull deling av livserfaring og livshjelp innbyrdes mellom kvinner og menn i Til Helhets arbeid, der vi kjenner seriøse voksne som er helt fjerne fra tanken om å pådytte, presse eller tvinge unge eller voksne til å være noe annet enn seg selv. Vi finner fiendebildet av Til Helhet som et paradoks uten rot i virkeligheten. Deres grundige gjennomgang av oppdatert forskning i [høringssvaret høsten 2021](#), er både informativt og nyttig.

- Vårt nettverk består av medlemmer også fra andre kirkesamfunn enn Den norske kirke. Vi har til dags dato aldri møtt noen med erfaring fra å bli presset til forbønn eller forsøk på «konvertering» gjennom samtaler. Vi mistenker at noe av motivasjonen for lovforslaget handler om å kneble konservative kristne i deres syn på seksualetikk, kjønn og foreldreansvar.

- Vi finner det underlig og oppsiktsvekkende at lovforslaget har et tydelig og tendensiøst fokus på å straffe dem som er tilgjengelige for samtaler, veiledning og oppmuntring i kontakt med barn og ungdom. Alle psykologer og psykiatere vet at også når det gjelder seksuell orientering og kjønnsidentitet, så kan ting endre seg pga ytre eller indre faktorer. Ikke minst behandling etter traumer viser seg i en del tilfeller å ha som en naturlig konsekvens at seksuelle følelser endrer seg. Slike endringer er altså ikke en hensikt og mål med samtaleterapien, men en mulig konsekvens hos folk som strever med seksuell identitet.

Det later til å være lov å tilby noen å «bli homo» slik kulturminister Anette Trettebergstuen fronter i sin bok [«Homo - For deg som er, lurer på om du er eller har lyst til å bli homo»](#). Samtidig ønsker regjeringen og trolig stortingsflertallet å lovfeste straff for dem som oppmuntrer og veileder gutter og jenter til å være fornøyde med egen kropp. Slik vi ser det, er det de som planter ideer i barn om at gutter og jenter kan være født i feil kropp som bedriver konverteringsterapi, nærmere bestemt «trans-terapi», men som allikevel får fritt spillerom. Konsekvensene vil for mange bli fatale, som f.eks. sterilitet, livsvarige bivirkninger og medisinske avhengighet, samt mulig kirurgi med kjønnslemlestelse på friske kropp. Mye synes

å bli snudd på hodet, og intensjonene om å arbeide for barnets beste kan se ut til å slå alvorlige sprekker i dette virkelighetsbildet.

- Vi tror for øvrig at filmen *Disco* som gikk på kino for noen få år tilbake, har bidratt til å danne «fiendebilder» i denne tematikken. Negative erfaringer som vises i filmen, må tas på fullt alvor, men slike forhold mener vi allerede er ivaretatt i dagens norske lovverk. Oppmerksomheten rundt tematikken vil i seg selv være forebyggende dersom tendenser til maktbruk skulle dukke opp i kristne, muslimske eller sekulære sammenhenger.

- Vi minner om at også mange homofile og lesbiske avviser sidestillingen av «seksuell orientering» og «kjønnsidentitet», og de er kritiske til trans-agendaen. At bare noen få prosent av alle skeive i Norge er medlemmer av Foreningen FRI, er i seg selv et tankevekkende faktum.

- Tusenvis av feminister verden over forstår at teoriene omkring «kjønnsidentitet» og transideologien ikke bare er en trussel mot barn og unge, men mot kvinner generelt. Noen av oss er i regelmessig dialog med ulike nettverk for å utveksle innsikt i tematikken. Med sine erfaringer og synspunkter har de viktige anliggender om hvordan transaktivister og Foreningen FRI målrettet og strategisk påvirker barn og unge i sin identitetsdanning.

KONKLUSJON

1. Vi finner det uforsvarlig og direkte skadelig at Helsestasjoner for kjønn og seksualitet, sexologer, Sex og samfunn, Foreningen FRI og Skeiv Ungdom gjennom sine kurs på skoler og «fotavtrykk» i skolebøker, fritt skal få fortsette sin åpenbare «konverteringsterapi». Forbud mot eksterne aktører på dette temaet i skolen burde være nedfelt i skolenes retningslinjer, slik det ble gjort i England for et par år siden.

2. Vi ønsker likevel ikke å oppmuntre til et lovforbud mot påvirkning av unge i deres identitetsutvikling, fordi vi da mener at mye god fostring av barn og unge vil bli «kastet ut med badevannet». Med det mener vi at det nettopp i vår tid er svært viktig at foreldre, besteforeldre, lærere, ungdomsledere, prester og andre bidrar til at de unge får et stort og trygt rom til å uttrykke sin personlighet slik de ønsker innenfor sitt eget biologiske kjønn. De trenger å være den de er født som, med hver sin ulike personlighet, uten at noen skal så tvil i dem om at det ikke er bra nok og at de kan være «født i feil kropp». For det siste er, slik vi ser det, per i dag den største trusselen mot barns psykiske helse, fysiske kropp og sunn livsutfoldelse når det gjelder tematikken for lovforslaget og høringen.

3. Det må ikke under noen omstendighet bli straffbart å vise sunn foreldreomsorg med innsikt i og forståelse for at puberteten er en krevende fase for alle, en fase de unge må gjennom, og ikke loses utenom i misforstått forsøk på å hjelpe. Alle bør heie på barn og unge og la dem få blomstre på hver sin måte i sin egen kropp og eget kjønn. Ikke minst må det aller tryggeste rommet nettopp være i familien der ikke foreldre skal være redde for å gjøre det som faktisk er deres ansvar – å oppmuntre de unge til å være seg selv!

4. Vi anerkjenner Rikshospitalets avdeling «Nasjonal behandlingstjeneste for kjønnsinkongruens» med deres spesielle kompetanse relatert til kjønnsdysfori. I likhet med Folkehelseinstituttet ser vi med bekymring på Foreningen FRI og Helsedirektoratets ønske om desentraliserte lavterskeltilbud for kjønnsinkongruens flere steder i landet til den stadig voksende gruppen av ROGD-ungdommer som de selv har vært med på å skape usikkerhet hos. Om de får det som de vil, vil sexologenes form for konverteringsterapi dessverre øke i sitt skadelige omfang. Se to viktige artikler i fagbladet Sykepleien: [«Ja, vi gir kjønns hormoner til ungdommer»](#) og [Sexologer kan ha makt over barns identitetsutvikling](#).

5. Vi undrer oss over hvorfor Kultur- og likestillingsdepartementet, og ikke Helse- og omsorgsdepartementet, har ansvaret for et så alvorlig lovforslag, som i høyeste grad har med helse å gjøre. Vi håper det blir tydelig for stortingsflertallet at ønsket om å kriminalisere dem som er uenige med den radikale kjønnsideologien, ikke er en farbar vei å gå for et pluralistisk demokrati med ytringsfrihet og trosfrihet som grunnleggende verdier.

6. Vi ber om at lovforslagets inkludering av «kjønnsidentitet» tas ut av lovteksten og høringsnotatet, og at lovforslaget utsettes. Som ansvarlige foreldre og samfunnsborgere ønsker vi ikke at barn og unge skal bli objekt for juridiske og medisinske eksperimenter med menneskelige tragedier i kjølvannet. Vi henstiller innstendig om å bruke mer tid på konsekvensanalyse og formuleringer i den delen av lovforslaget som handler om både psykisk og fysisk helse relatert til kjønnsidentitet. Disse utredningene og analysene må foretas av uavhengige og seriøse forskere og fagfolk.

7. Vi forventer at verken muslimer, kristne, hinduer eller andre skal kunne havne i fengsel på grunn av hva de ber om og måten de ber på. Vi advarer mot totalitære tendenser og mener det er en selvfølge at to personer som velger å snakke personlig om seksualitet og kjønn, skal slippe å frykte for bekymringsmeldinger, anmeldelse eller kriminalisering. Et samfunn med angiveri, der alle terapeutiske samtaler, sjelesørgeriske samtaler eller vennskapelig prat om seksualitet og kjønn blir mistenkeliggjort, er ikke et godt samfunn å leve i. Alle vil tape på det. En bedre vei å gå er å holde temaet om respektfulle relasjoner varmt, i toleransens navn.

På vegne av styret i Frimodig kirke,

Sverre Elgvin Lied
Leder